

TUKMOS

*TIPTA UZMANLIK KURULU
MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ*

*AĞIZ, DİŞ VE ÇENE RADYOLOJİSİ
Uzmanlık Eğitimi Çekirdek Müfredatı*

12.10.2017

İÇİNDEKİLER

1. GİRİŞ	3
2. MÜFREDAT TANITIMI	3
3. TEMEL YETKİNLİKLER	4
4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ	9
5. EĞİTİM STANDARTLARI	12
6. ROTASYON HEDEFLERİ	13
7. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME	13
8. KAYNAKÇA	14

1. GİRİŞ

Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi dentomaksillofasiyal bölgede görülen hastalıkların klinik, patolojik ve radyolojik bulguları arasında ilişki kurarak bu hastalıkların tanı ve tedavisini yöneten bir uzmanlık alanıdır. Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi uzmanlık eğitimi lisans eğitiminden sonra Diş Hekimliği Fakülteleri tarafından verilmektedir.

Hastalıkların tanısı, diş hekimliği uygulamalarının temel taşıdır. Görüntüleme yöntemlerindeki hızlı ilerlemeler, daha az radyasyona maruz kalınarak hastalıklara tanı koymada daha ileri noktalara ulaşılmasını sağlamıştır. Bu şekilde diş ve çene lezyonlarının tanısı, tanı yolları yeniden ele alınmış ve bu yolda büyük ilerlemeler kaydedilmiştir.

Dentomaksillofasiyal bölge karmaşık anatomik yapısı nedeniyle pek çok hastalığın bu bölgede belirti verme olasılığını artırır. Bazı sistemik hastalıklara bağlı olarak oral bulgular gözlenebileceği gibi, oral bulgulardan sistemik hastalıkların teşhisine gidilebilir. Bu nedenle uzmanlık alanımız, hematolojik hastalıklardan endokrin sistem hastalıklarına, kas-iskelet sistemi hastalıklarından metabolik hastalıklara kadar geniş bir yelpazeyi kapsar.

Çeneler, üzerinde buldukları diş yapıları nedeniyle en çok iltihabi olay, kist ve tümör oluşumu görülen iskelet kısımlarıdır. Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi bütün bu patolojik durumları klinik ve radyolojik olarak inceleyen alan olarak ön plana çıkmaktadır.

2. MÜFREDAT TANITIMI

2.1. Müfredatın Amacı ve Hedefleri

Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi uzmanlık eğitimi müfredatının amacı, uluslararası standartlara uygun olarak, Türkiye’de bu alanda uzmanlık eğitiminin ve eğitim verecek kurumların asgari standartlarının oluşturulmasıdır.

Eğitim süreci sonunda; uzmanlık dalında edindiği temel, klinik ve girişimsel bilgi ve becerileri kullanarak, alanındaki bir kliniği tek başına sevk ve idare edebilen, iş ve işlemleri yürütebilen, sorunları çözebilen ve ülke gereksinimlerini karşılayan yetkin uzman hekimlerin yetiştirilmesi hedeflenmektedir.

2.2. Müfredat Çalışmasının Tarihsel Süreci

26 Nisan 2011 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan yasa ile uzmanlık alanı olarak kabul edilen Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi dalında uzmanlık eğitimi çekirdek müfredat çalışmaları, 2011 yılında başlamıştır. TUKMOS Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi komisyonunun katkılarıyla 2011 yılında taslak müfredat (v.1.0) oluşturulmuştur. 2012 yılının Aralık ayında ikinci dönem TUKMOS komisyonları teşkil edilmiş ve (v.2.0) çekirdek eğitimi müfredatı çalışmaları Prof. Dr. Peruze Çelenk, Prof. Dr. Tamer Lütfi Erdem, Prof. Dr. Tuncer Özen, Prof. Dr. E. Zuhul Tuğsel, Prof. Dr. Bengi Öztaş, Prof. Dr. Pelin Güneri, Doç. Dr. Dilhan İlgü, Doç. Dr. Yıldırım Şişman tarafından Nisan 2013’de tamamlanmıştır. 31.01.2014 tarihinde çekirdek eğitim müfredat (V.2.1) taslağı Prof. Dr. Peruze Çelenk, Prof. Dr. Tamer Lütfi Erdem tarafından revize edilmiştir.

2.3. Uzmanlık Eğitimi Süreci

Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi uzmanlık eğitimi süresi üç yıl olup, eğitim geçerli mevzuat çerçevesinde verilir. Bu sürecin ilk altı ayında anabilim dalı, akademik kurulu kararı ile eğitim sorumluları, birinci yılın sonuna kadar tez konusu belirlenir. Rotasyonlar Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı ile Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında yaptırılır. Eğitim süreci;

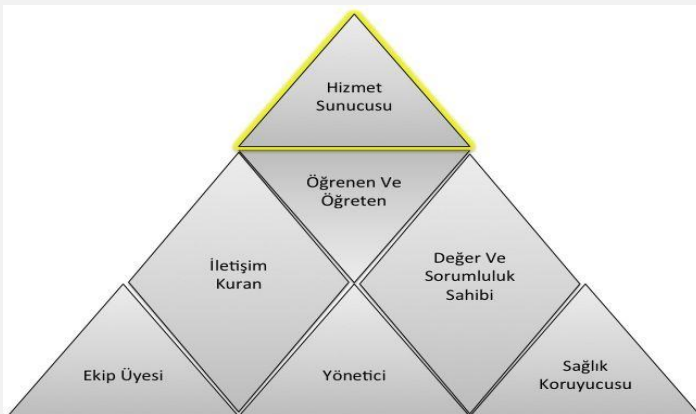
- Teorik eğitim (Ders ve seminer vb),
 - Klinik eğitim (tanı ve tedavi yönetimine yönelik işlemler),
 - Radyolojik temel bilgiler,
 - Radyasyondan korunma prensipleri,
 - Radyoloji pratiği,
 - Radyolojik görüntülerin yorumlanması ve rapor edilmesi,
 - İmplant planlama, implant operasyon öncesi, sırasında ve sonrası görüntüleme prosedürleri ve raporlanması,
 - Seminer, olgu sunumları ve makale saatleri,
 - Araştırmalara yardımcı olarak katılma,
 - İdari görevlere yardımcı olma,
 - Etik ve hukuksal sorumluluk,
- şeklinde belirlenmiştir.

Eğitimin tez belirleme, değerlendirme ve bitirme sınavı geçerli mevzuat çerçevesinde yürütülür.

2.4. Kariyer Olasılıkları

Bu uzmanlık eğitimi tamamlandığında Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi uzmanı unvanı kazanan kişi ülkemizde kamu kurum ve kuruluşlarında, özel sektörde ve diplomamızın eş değer bulunduğu diğer ülkelerde çalışabilir, akademik kariyer yapabilir.

3. TEMEL YETKİNLİKLER

Şekil 1- TUKMOS'un Yeterlilik Üçgeni (Yedi temel yetkinlik alanı)

Yetkinlik, bir uzmanın bir iş ya da işlemin gerektiği gibi yapılabilmesi için kritik değer taşıyan, eğitim ve öğretim yoluyla kazanılıp iyileştirilebilen, gözlenip ölçülebilen, özellikleri daha önceden tarif edilmiş olan, *bilgi, beceri, tutum ve davranışların* toplamıdır. Yetkinlikler 7 temel alanda toplanmışlardır.

Her bir temel yetkinlik alanı, uzmanın ayrı bir rolünü temsil eder (Şekil 1). Yedinci temel alan olan Hizmet Sunucusu alanına ait yetkinlikler

klirik yetkinlikler ve girişimsel yetkinlikler olarak ikiye ayrılırlar. Sağlık hizmeti sunumu ile doğrudan ilişkili Hizmet Sunucusu alanını oluşturan yetkinlikler diğer 6 temel alana ait yetkinlikler olmadan gerçek anlamlarını kazanamazlar ve verimli bir şekilde kullanılamazlar. Başka bir deyişle 6 temel alandaki yetkinlikler, uzmanın “Hizmet Sunucusu” alanındaki yetkinliklerini sosyal ortamda hasta ve toplum merkezli ve etkin bir şekilde kullanması için kazanılması gereken yetkinliklerdir. Bir uzmanlık dalındaki eğitim sürecinde kazanılan bu 7 temel alana ait yetkinlikler uyumlu bir şekilde kullanılabildiğinde yeterlilikten bahsedilebilir. Bu temel yetkinlik alanları aşağıda listelenmiştir;

3.1. Yönetici

3.2. Ekip Üyesi

3.3. Sağlık Koruyucusu

3.4. İletişim Kuran

3.5. Değer ve Sorumluluk Sahibi

3.6. Öğrenen ve Öğreten

3.7. Hizmet Sunucusu

Hizmet sunucusu temel yetkinlik alanındaki yetkinlikler, kullanılış yerlerine göre iki tüdür:

Klinik Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi kararlar konusunda kullanabilme yeteneğidir;

Girişimsel Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi girişimler konusunda kullanabilme yeteneğidir.

Klinik ve girişimsel yetkinlikler edinilirken ve uygulanırken Temel Yetkinlik alanlarında belirtilen diğer yetkinliklerle uyum içinde olmalı ve uzmanlığa özel klinik karar süreçlerini kolaylaştırmalıdır.

3.7.1. KLİNİK YETKİNLİKLER

Uzman Hekim aşağıda listelenmiş klinik yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütüncü “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

KLİNİK YETKİNLİK İÇİN KULLANILAN TANIMLAR VE KISALTMALARI

Klinik yetkinlikler için; üç ana düzey ve iki adet ek düzey tanımlanmıştır. Öğrencinin ulaşması gereken düzeyler bu üç ana düzeyden birini mutlaka içermelidir. T ve TT düzeyleri A ve K ile birlikte kodlanabilirken B düzeyi sadece K düzeyi ile birlikte kodlanabilir. B, T ve TT düzeyleri birbirlerini kapsadıkları için birlikte kodlanamazlar.

B:Hastalığa ön tanı koyma ve gerekli durumda hastaya zarar vermeyecek şekilde ve doğru zamanda, doğru yere sevk edebilecek bilgiye sahip olma düzeyini ifade eder.

T:Hastaya tanı koyma ve sonrasında tedavi için yönlendirebilme düzeyini ifade eder.

TT: Ekip çalışmasının gerektirdiği durumlar dışında herhangi bir desteğe gereksinim duymadan hastanın tanı ve tedavisinin tüm sürecini yönetebilme düzeyini ifade eder.

Klinik yetkinliklerde bu düzeylere ek olarak gerekli durumlar için A ve K yetkinlik düzeyleri eklenmektedir:

A:Hastanın acil durum tanısını koymak ve hastalığa özel acil tedavi girişimini uygulayabilme düzeyini ifade eder.

K:Hastanın birincil, ikincil ve üçüncül korunma gereksinimlerini tanımlamayı ve gerekli koruyucu önlemleri alabilme düzeyini ifade eder.

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzyey	Kıdem	Yöntem
ORAL VE PERİORAL BÖLGENİN DEĞERLENDİRİLMESİ	ANATOMİK OLUŞUMLAR VE NONSPESİFİK MUKOZAL DEĞİŞİKLİKLER	T	1	YE, UE, BE
ORAL VE PERİORAL BÖLGE YUMUŞAK DOKU LEZYONLARI (ENFEKSİYÖZ)	FUNGAL ENFEKSİYONLAR	TT, K	2	YE, UE, BE
	VİRAL ENFEKSİYONLAR	T	1	YE, UE, BE
	BAKTERİYEL ENFEKSİYONLAR	T	1	YE, UE, BE
ORAL VE PERİORAL BÖLGE SERT DOKU LEZYONLARI	BAKTERİYEL ENFEKSİYONLAR (ODONTOJENİK)	TT	1	YE, UE, BE
	BAKTERİYEL ENFEKSİYONLAR (ÇENE KEMİĞİ)	T	1	YE, UE, BE
	FOKAL ENFEKSİYON	T	2	YE, UE, BE
ORAL VE PERİORAL BÖLGE LEZYONLARI	VEZİKÜLER, BULLOZ LEZYONLAR	T	1	YE, UE, BE
	BEYAZ LEZYONLAR	T, K	1	YE, UE, BE
	RENKLİ LEZYONLAR	T, K	1	YE, UE, BE

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzy	Kıdem	Yöntem
	HİPERPLASTİK LEZYONLAR	T, K	1	YE, UE, BE
	PREKANSERÖZ LEZYONLAR	T, K	1	YE, UE, BE
	NEOPLASTİK LEZYONLAR (BENİGN, MALİGN)	T, K	1	YE, UE, BE
	ALLERJİK VE TOKSİK REAKSİYONLAR	T, K	1	YE, UE, BE
SİSTEMİK HASTALIKLARDA ORAL BULGULAR	ENDOKRİN DÜZENSİZLİKLERDE ORAL BULGULAR	T, K	2	YE, UE, BE
	GASTROİNTESTİNAL DÜZENSİZLİKLERDE ORAL BULGULAR	T, K	1	YE, UE, BE
	KAN HASTALIKLARI	T, K	1	YE, UE, BE
	PSİKOSOMATİK DURUMLAR	T, K	1	YE, UE, BE
GÖRÜNTÜ DEĞERLENDİRMESİ	İMLANT PLANLAMASI VE TAKİBİ	T	2	YE, UE, BE
	TME	T	2	YE, UE, BE
	PARANASAL SİNÜS	T	2	YE, UE, BE
	KİSTLER	T	1	YE, UE, BE
	TÜMÖRLER (BENİGN, MALİGN, NONNEOPLASTİK)	T	2	YE, UE, BE
	ÇENELERİ TUTAN İSKELET SİSTEMİ HASTALIKLARI	T	2	YE, UE, BE
	FİBROOSSÖZ HASTALIKLAR	T	2	YE, UE, BE
	ÇENE KEMİKLERİNDEKİ ENFEKSİYONLAR	T	2	YE, UE, BE
	ÇENELERİ TUTAN OTOİMMÜN HASTALIKLAR	B	2	YE, UE, BE
	METABOLİK VE ENDOKRİN HASTALIKLAR VE DÜZENSİZLİKLERİN ÇENELERDEKİ BELİRTİLERİ	B	2	YE, UE, BE

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzy	Kıdem	Yöntem
	YUMUŞAK DOKU KALSİFİKASYONLARI	T	1	YE, UE, BE
	DİŞ ÇÜRÜKLERİ	T	1	YE, UE, BE
	PERİODONTAL HASTALIKLAR	T	1	YE, UE, BE
	PULPA VE PERİAPİKAL DOKU HASTALIKLARI	T	1	YE, UE, BE
	DENTOMAKSİLLOFASİYAL TRAVMALAR	T	1	YE, UE, BE
	GELİŞİMSEL ANOMALİLER	T	1	YE, UE, BE
	İLAÇ VE IŞIN TEDAVİLERİNİN ÇENE KEMİKLERİNDEKİ ETKİLERİ	T	1	YE, UE, BE
	SİSTEMİK HASTALIKLARIN DENTAL MAKSİLLOFASİYAL BULGULARI	T	2	YE, UE, BE
	MANYETİK REZONANS GÖRÜNTÜLEME	T	2	YE, UE, BE
	NÜKLEER TIP UYGULAMALARI	T	2	YE, UE, BE
	MEDİKAL BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ	T	2	YE, UE, BE
	MİKRO BT	B	2	YE, UE, BE
	ULTRASONOGRAFİ	T	2	YE, UE, BE

3.7.2. GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER

Uzman Hekim aşağıda listelenmiş girişimsel yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünüleyici “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

GİRİŞİMSEL YETKİNLİK İÇİN KULLANILAN TANIMLAR VE KISALTMALARI

Girişimsel Yetkinlikler için dört düzey tanımlanmıştır.

- 1: Girişimin nasıl yapıldığı konusunda bilgi sahibi olma ve bu konuda gerektiğinde açıklama yapabilme düzeyini ifade eder.
- 2: Acil bir durumda, kılavuz veya yönerge eşliğinde veya gözetim ve denetim altında bu girişimi yapabilme düzeyini ifade eder.
- 3: Karmaşık olmayan, sık görülen tipik olgularda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.

4: Karmaşık olsun veya olmasın her tür olguda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİK	Düzyey	Kıdem	Yöntem
AĞIZ İÇİ GÖRÜNTÜLEME	PERİAPİKAL RADYOGRAFİ	4	1	YE, UE, BE
	ISIRMA (BITE-WING) RADYOGRAFİLERİ	4	1	YE, UE, BE
	OKLÜZAL RADYOGRAFİ	4	1	YE, UE, BE
AĞIZ DIŞI GÖRÜNTÜLEME	PANORAMİK GRAFİLER	4	1	YE, UE, BE
	TME GRAFİLERİ	4	1	YE, UE, BE
	SEFALOMETRİK GRAFİLER (AP-LAT.)	4	1	YE, UE, BE
	EL - BİLEK GRAFİLERİ	4	1	YE, UE, BE
	SİNÜS GRAFİLERİ	4	1	YE, UE, BE
	DİĞER KAFA RADYOGRAFİLERİ	3	1	YE, UE, BE
İLERİ GÖRÜNTÜLEME TEKNİKLERİ	KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ (KİBT)	4	2	YE, UE, BE
	RAPORLAMA	4	2	YE, UE, BE
MUAYENE	AĞIZ İÇİ MUAYENE	4	1	YE, UE, BE
	AĞIZ DIŞI MUAYENE	4	1	YE, UE, BE
	TME MUAYENESİ	4	1	YE, UE, BE
ENFEKSİYON KONTROLÜ	ALANINDA KLİNİK VE RADYOLOJİK UYGULAMALARDA ENFEKSİYON KONTROLÜ	4	1	YE, UE, BE

4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ

Çekirdek müfredat hazırlama kılavuzu v.1.1 de tanımlanmış olan öğrenme ve öğretim yöntemleri kullanılmaktadır.

TUKMOS tarafından önerilen öğrenme ve öğretme yöntemleri üçe ayrılmaktadır: “Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri” (YE), “Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri” (UE) ve “Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri” (BE).

4.1. Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri (YE)

4.1.1. Sunum

Bir konu hakkında görsel işitsel araç kullanılarak yapılan anlatımlardır. Genel olarak nadir veya çok nadir görülen konular/durumlar hakkında veya sık görülen konu/durumların yeni gelişmeleri hakkında kullanılan bir yöntemdir. Bu yöntemde eğitici öğrencide eksik olduğunu bildiği bir konuda ve öğrencinin pasif olduğu bir durumda anlatımda bulunur. Sunum etkileşimli olabilir veya hiç etkileşim olmayabilir.

4.1.2. Seminer

Sık görülmeyen bir konu hakkında deneyimli birinin konuyu kendi deneyimlerini de yansıtarak anlatması ve anlatılan konunun karşılıklı soru ve cevaplar ile geçmesidir. Sunumdan farkı konuyu dinleyenlerin de kendi deneyimleri doğrultusunda anlatıcı ile karşılıklı etkileşim içinde olmasıdır. Seminer karşılıklı diyalogların yoğun olduğu, deneyimlerin yargılanmadan paylaşıldığı ve farklı düzeylerde kişilerin aynı konu hakkında farklı düzeydeki sorular ile eksik yanlarını tamamlayabildikleri bir eğitim etkinliğidir.

4.1.3. Olgu tartışması

Bir veya birkaç sık görülen olgunun konu edildiği bir küçük grup eğitim aktivitesidir. Bu eğitim aktivitesinin hedefi, farklı düzeydeki kişilerin bir olgunun çözümlenmesi sürecini tartışmalarını sağlayarak, tüm katılımcıların kendi eksik veya hatalı yanlarını fark etmelerini sağlamak ve eksiklerini tamamlamaktır. Bu olgularda bulunan hastalık veya durumlar ile ilgili bilgi eksikliklerinin küçük gruplarda tartışılması ile tamamlanması veya yanlış bilgilerin düzeltilmesi sağlanır. Ayrıca aynı durum ile ilgili çok sayıda olgunun çözümlenmesi yoluyla aynı bilginin farklı durumlarda nasıl kullanılacağı konusunda deneyim kazandırır. Olgunun/ların basamaklı olarak sunulması ve her basamak için fikir üretilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar.

4.1.4. Makale tartışması

Makalenin kanıt düzeyinin anlaşılması, bir uygulamanın kanıtla dayandırılması ve bir konuda yeni bilgilere ulaşılması amacıyla gerçekleştirilen bir küçük grup etkinliğidir. Makalenin tüm bölümleri sırası ile okunur ve metodolojik açıdan doğruluğu ve klinik

uygulamaya yansması ile ilgili fikir üretilmesi ve gerektiğinde eleştirilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar. Uzman adayına, benzer çalışmalar planlayabilmesi için problemleri bilimsel yöntemlerle analiz etme, sorgulama, sonuçları tartışma ve bir yayın haline dönüştürme becerisi kazandırılır.

4.1.5. Dosya tartışması

Sık görülmeyen olgular ya da sık görülen olguların daha nadir görülen farklı şekilleri hakkında bilgi edinilmesi, hatırlanması ve kullanılmasını amaçlayan bir eğitim yöntemidir. Eğitici, dosya üzerinden yazı, rapor, görüntü ve diğer dosya eklerini kullanarak, öğrencinin olgu hakkında her basamakta karar almasını sağlar ve aldığı kararlar hakkında geribildirim verir. Geribildirimler öğrencinin doğru kararlarını devam ettirmesi ve gelişmesi gereken kararlarının açık ve anlaşılır bir biçimde ifade edilerek geliştirmesi amacıyla yapılır.

4.1.6. **Konsey** *(Bu etkinlik uzmanlık alanında uygulanmamaktadır)*

4.1.7. **Kurs** *(Bu etkinlik bu uzmanlık alanında uygulanmamaktadır)*

4.2. Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri (UE)

4.2.1. **Yatan hasta bakımı** *(Bu etkinlik bu uzmanlık alanında uygulanmamaktadır)*

- 4.2.1.1. Vizit
- 4.2.1.2. Nöbet
- 4.2.1.3. Girişim
- 4.2.1.4. Ameliyat

4.2.2. **Ayaktan hasta bakımı**

Öğrenci gözlem altında olgu değerlendirmesi yapar ve tanı, tedavi seçeneklerine karar verir. Öğrencinin yüksek/orta sıklıkta görülen acil veya acil olmayan olguların farklı başvuru şekillerini ve farklı tedavi seçeneklerini öğrendiği etkili bir yöntemdir. Ayaktan hasta bakımında sık kullanılması gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.3. Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri (BE)

4.3.1. Yatan hasta takibi (Bu etkinlik bu uzmanlık alanında uygulanmamaktadır)

4.3.2. Ayaktan hasta/materyal takibi

Ayaktan başvuran acil veya acil olmayan bir olgu hakkında gereken yetkinlik düzeyine erişmemiş bir öğrencinin gözetim ve denetim gözlem altında, eğitici eşliğinde ve gereken yetkinlik düzeyine ulaşmış bir öğrencinin yüksek gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.3. Akran öğrenmesi

Öğrencinin bir olgunun çözümlenmesi veya bir girişimin uygulanması sırasında bir akranı ile tartışarak veya onu gözlemleyerek öğrenmesi sürecidir.

4.3.4. Literatür okuma

Öğrencinin öğrenme gereksinimi olan konularda literatür okuması ve klinik uygulama ile ilişkilendirmesi sürecidir.

4.3.5. Araştırma

Öğrencinin bir konuda tek başına veya bir ekip ile araştırma tasarlaması ve bu sırada öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

4.3.6. Öğretme

Öğrencinin bir başkasına bir girişim veya bir klinik konuyu öğretirken bu konuda farklı bakış açılarını, daha önce düşünmediği soruları veya varlığını fark etmediği durumları fark ederek öğrenme gereksinimi belirlemesi ve bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

5. EĞİTİM STANDARTLARI

5.1. Eğitici Standartları

EN AZ BİR EĞİTİCİ BULUNMALIDIR

5.2. Mekân ve Donanım Standartları

RAPOR ODASI
DENTAL ÜNİT
VİTALOMETRE
AĞIZ İÇİ RÖNTGEN CİHAZI
PANORAMİK + SEFALOMETRİK RÖNTGEN CİHAZI
KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ
USG CİHAZI
DİJİTAL GÖRÜNTÜ RESEPTÖRLERİ (SENSÖR VE/VEYA PSP) (AĞIZ İÇİ-AĞIZ DIŞI) (İHTİYACA GÖRE)

6. ROTASYON HEDEFLERİ

ROTASYON SÜRESİ	ROTASYON DALI
2 AY	RADYOLOJİ
1 AY	AĞIZ DIŞ VE ÇENE CERRAHİSİ

AĞIZ DIŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ROTASYONU

KLİNİK YETKİNLİK HEDEFLERİ

Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
İmplant planlama ve post-op takibi	T
GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Biyopsi alma	2

RADYOLOJİ ROTASYONU

KLİNİK YETKİNLİK HEDEFLERİ

BT tetkiklerinin raporlanması	T
MRG tetkiklerinin raporlanması	T
US yapılması ve raporlanması	T

7. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME

Eğiticinin uygun gördüğü ölçme değerlendirme yöntemleri uygulanmaktadır.

8. KAYNAKÇA

TUKMOS, TIPTA UZMANLIK KURULU MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ, Çekirdek Müfredat Hazırlama Kılavuzu, v.1.1, 2013